

Liv före livet enligt Wambachrapporten

[Tweet about this on Twitter](#)

[Share on LinkedIn](#)

[Pin on Pinterest](#)

av: Gunilla Lindfeldt

Dr Helen Wambach arbetade som psykoterapeut och universitetslärare i USA. I sin vetenskapliga forskning under 70-talet försatte hon 750 försökspersoner- personer från skilda amerikanska delstater – i djup hypnos och ställde en rad frågor angående deras upplevelser före, under och strax efter födelsen till det nuvarande livet. Omedelbart efter uppvaknandet ur hypnosen fick försökspersonerna skriftligt svara på vad de upplevt. Resultaten redovisades i den s k "Wambachrapporten". Nedan följer några av rapportens slutsatser och svar på vad försökspersonerna upplevde under hypnosen.

Nio av tio försökspersoner svarade att de hade knutits till ett bestämt foster- deras blivande kropp- ungefär i sjätte månaden av graviditeten. Även därefter hade de flesta 'gått ut och in' i fostret.

Nio av tio försökspersoner uppgav, att de i tidigare liv hade känt personer som står dem nära i det nuvarande livet.

Mina försökspersoner berättar alla samma historia. Vi kommer tillbaka med samma människor, fast i varierande förhållanden till varandra. Vi återföds, men inte bara tillsammans med dem vi älskar, utan också med dem vi hatar och är rädda för.

Sju av tio försökspersoner hade valt att leva sina liv just under andra hälften av 1900-talet (det tjugonde århundradet) därför att de i förväg var medvetna om att denna tid skulle föra med sig stora omvälvningar på jorden och början på en ny utvecklingsfas för det mänskliga medvetandet.

”Detta är en viktig tid för livet på detta plan – medvetandet kommer att höjas till en högre nivå”.

Jag valde själv att födas- men motvilligt

En majoritet av de 750 försökspersonerna upplevde att de visserligen hade ett val och att det fanns en möjlighet att avstå från ett nytt jordeliv, men att de motvilligt beslutade eller snarare gick med på att födas igen. Det kändes som en plikt eller en nödvändighet att gå tillbaka till jordelivet, inget man egentligen ville. Ungefär som att ”frivilligt” gå in i armén.

”Ja, jag valde motvilligt att födas. Någon hjälpte mig att välja och han verkade som en lärare eller ledare men han kom inte med mig till jorden på denna resan. Jag kände stor motvilja mot att behöva leva ännu en gång och jag höll mig undan in i det sista innan jag gick in i fostret”.

Många upplever att de i ”mellantillståndet” planerar och diskuterar sin kommande livstid tillsammans med en grupp ”varelser” som de kommunicerar med telepatiskt. En del kan inte avgöra vilka dessa ”varelser” är, andra inser under hypnosen att gruppen består av sådana som kommer att bli deras familj, kärlekspartners, lärare eller vänner i det kommande livet. Den kronologiska tideräkningen verkar inte spela någon roll i ”mellantillståndet” i gruppen av varelser som diskuterar och planlägger den kommande livstiden finns både människor som ännu inte är födda och människor som lämnat jordelivet vid tiden för beslutet.

”Jag blev övertalad att födas tillsammans med andra som jag kände. Avsikten var att avsluta alla ofullbordade uppgifter jag hade kvar från närmast föregående liv. När du undrade om hjälp att välja blev jag medveten om en del av mina gamla lärare, tre stycken men jag kände bara igen en från detta livet. När du frågade om utsikten att leva den kommande livstiden fick jag en känsla av leda och hemlängtan till den plats jag hade lämnat (inte på jorden). Jag beslutade mig för att göra jobbet riktigt den här gången så att det skulle bli klart en gång för alla. Jag tyckte att jag behövde ett långt liv, eftersom det verkade som om

jag tagit på mig en nästan alltför stor börda. Men jag erbjöds att få sluta tidigare om jag skulle bli alltför trött”.

”Ja, det var ett svårt beslut. Det var en grupp som hjälpte mig att välja. De lyssnade till vad jag hade planerat och kom med en del förslag. Mina känslor inför att leva den kommande livstiden var inte positiva men jag visste att det jag skulle uträtta var tillräckligt viktigt för att jag måste bortse från alla känslor och oviljan mot att låta sig begränsas till den fysiska världen”.

Bara en fjärdedel av försökspersonerna kände entusiasm och var positiva inför chansen att få uppleva ett nytt jordeliv.

”Jag valde själv att födas och jag hade andra som hjälpte mig att välja. Jag kunde välja mellan flera varelser (foster). Valet var naturligt för jag kände dem alla- dem jag skulle leva tillsammans med. Jag såg fram emot denna livstid med stor förväntan. Men jag var orolig för min blivande mors hälsa och övervägde att inte förverkliga planen”.

”Ja, jag valde att födas. Jag såg fram emot att återvända. Det var egentligen ingen som hjälpte mig att välja men en gammal man var tillsammans med mig då jag tog beslutet. Mina känslor inför tanken på att födas till jorden var att jag ivrigt väntade för att se ifall kroppen var okay den här gången. Denna upplevelse var mycket egendomlig för mig. Jag blev medveten om att jag hade fötts av samma föräldrar som min äldre syster Daisy, som dog tre månader efter födseln av en medfödd defekt. Jag kommer väl ihåg att jag avvaktade under mellantiden för att se ifall jag skulle få en chans till i denna miljö. Det var därför jag var så angelägen att få se ifall kroppen var frisk den här gången”.

Valde du att födas till den här tidsepoken?

Under hypnosen fick försökspersonerna frågan om de valt just denna tidsperiod att födas till och i så fall varför: ”Valde du att leva under den sista hälften av 1900-talet (det tjugonde århundradet) av något särskilt skäl?

Över 70% av samtliga försökspersoner uppgav att sista hälften av 1900-talet (tjugonde århundradet) skulle kännetecknas av förändringar på jordytan, stora sociala omvälvningar och en ny utvecklingsfas för det mänskliga medvetandet.

”Jag valde den sista halvan av det tjugonde århundradet för att det var en påfrestande tid, men den skulle också ge viktiga lärdomar”.

Många poängterade denna tids positiva aspekter och enorma möjligheter till andlig utveckling. En tid med ökad förståelse för helheten och för människan som andligt väsen, en guldålder, en tid som gör det möjligt för individen att nå bortom sociala, religiösa och kulturella begränsningar och inse mänsklighetens

gemensamma ursprung på ett högre plan. Många var här för att få uppleva detta.

”Jag valde det tjugonde århundradet eftersom detta är gryningen till en ny tid med en högre medvetandenivå. Många, många själar kommer under denna tid att lyftas upp till en högre förståelse, till en ny enhet”.

”Jag valde att leva den sista halvan av det tjugonde århundradet. Mer avancerade själar håller på att födas och vi är på väg att uppnå fred på jorden och en känsla av mänsklighetens enhet”.

En tredjedel av försökspersonerna hade valt tiden i första hand av personliga skäl. De var mest inställda på att arbeta med karmiska relationer till andra människor som de känt tidigare och möjligheten att rätta till misstag och reda ut relationer från det förflutna. De ville hamna i en viss familjekonstellation och andra- för dem betydelsefulla själar- hade valt att födas i denna tid.

”Jag kände att mitt skäl för att välja just denna tid var möjligheterna att få kontakt med speciella personer som också hade valt denna epok”.

En grupp rapporterade att de valt både kön och tidsperiod på grund av speciella möjligheter som öppnats för att förändra kvinnors ställning i världen. En del hade ett behov av att utveckla den feminina delen av sitt väsen men hade dröjt ända till denna tid då de skulle kunna vara mindre socialt hämmade som kvinnor än under tidigare epoker.

”Jag kom som kvinna till det tjugonde århundradet för att finna kvinnans möjligheter till andlig och sexuell utveckling. Tidsramen ger kvinnan av idag större frihet att uppleva livet”.

”Jag måste förverkliga min egen inre styrka och mitt eget oberoende. Denna tidsperiod erbjuder sådana möjligheter tack vare kvinnans frigörelse. Det är en tid för kvinnor att utveckla styrka och att vinna inflytande och en självständig ställning i en mansdominerad värld”.

”Jag måste ha haft ett behov av att arbeta med den kvinnliga delen av min varelse. Jag valde denna era därför att kvinnor kommer att göra stora framsteg under min livstid och jag vill hjälpa till med dessa framsteg”.

För en del var helt enkelt ”vilotiden” utanför kroppen slut och de återvände till jordelivet denna tid helt enkelt för att det var dags för en ny upplevelse.

Karmiska band från det förflutna

Majoriteten av alla försökspersoner var under hypnos medvetna om att de kände människor i sitt nuvarande liv som de också känt i tidigare inkarnationer. Ofta i varierande släktskaps- eller vänskapsförhållanden så att rollerna skiftat inbördes under flera liv tillsammans. De som varit föräldrar i tidigare liv var barn, vänner eller älskare i detta. Makar hade växelvis bytt roller med varandra så att de under flera liv tillsammans turats om att vara hustrun respektive maken.

”Jag valde mitt kön helt enkelt för att kunna vara tillsammans med min man. Före födelsen bestämde vi vilka våra roller skulle bli”.

”Jag valde att bli man för min hustrus skull. Jag kom till detta livet för att hjälpa min hustru lösa ett problem, och hon hade valt att bli kvinna”.

När de biologiska förutsättningarna gör det omöjligt att födas in i en viss familj för att arbeta vidare med karmiska förbindelser, finns det andra möjligheter. Bland de försökspersoner som hypnotiserades fanns 30 personer som adopterats bort strax efter födseln.

”Jag valde mina biologiska föräldrar uteslutande för det genetiska material de kunde ge mig. Jag valde också mina adoptivföräldrar och jag visste redan i förväg att de skulle adoptera mig därför att jag behövde den miljö som de kunde skänka mig. Jag hade en bestämd uppgift att utföra i detta livet och jag ville planera så noga som möjligt. Jag valde det ena föräldraparet för det genetiska materialets skull och det andra för miljön”.

”Mina biologiska föräldrar hade varit mina barn i ett tidigare liv. Den gången hade jag varit rätt ytlig och nöjeslysten och övergivit dem båda när de var små. Jag var klar över att jag hade valt den här livstiden för att få uppleva känslan av att bli övergiven av sina föräldrar. En viktig del av mitt livs läxa skulle läras in redan från början: att göras beroende av främlingars välvilja. Jag kände inte mina adoptivföräldrar. Jag hade inte mött dem under tidigare liv. Tydligen var mina biologiska föräldrar de enda människor jag kände från tidigare inkarnationer. Detta skulle bli ett äventyrligt liv fyllt av kontakter med nya människor och nya erfarenheter”.

Bland försökspersonerna fanns ett par som är enäggstvillingar. Båda upplevde under hypnosen att de känt sitt tvillingsyskon i vissa tidigare liv men att de i andra livstider varit helt åtskilda. De hade också varit tillsammans i perioden mellan olika liv. De hade beslutat sig för att bli tvillingar i sitt nuvarande liv för att de stod varann så nära.

”Min tvillingsyster ville in i livet vid denna tid och övertalade mig att följa med. Det föreföll som om hon hade mer karma än jag att arbeta igenom, eller i varje

fall var hon ivrigare att komma iväg. Jag gick med på att följa med henne och vi valde tvillingfoster. Jag anslöt mig till fostret strax före födelsen och detsamma gjorde min tvilling. Jag fick också ett intryck att vi diskuterade vilket foster vi skulle välja – vem som skulle bli den brunhåriga och vem som skulle bli den blonda. Så var vi inne i fostren och min syster hade bråttom att födas. Jag höll igen och var tveksam till att komma till den här världen. Jag var medveten om att hon uppmuntrade mig att komma med och att skynda på”.

Omvänt fanns det försökspersoner som under hypnosen blev medvetna om att en far eller en god vän i det nuvarande livet varit ett tvillingsyskon i det förflutna.

Kvinna eller man?

En fråga till försökspersonerna gällde valet av kön i den kommande livstiden. Valde de sitt kön och i så fall av vilket skäl? De flesta hade valt sitt kön av skäl som grundade sig på vilka särskilda erfarenheter de planerade i sin kommande livstid, vilket kön övriga karmiska relationer valt för sig själva och livsutrymmet inom de sociala och kulturella ramar som de skulle komma att födas in i.

”Jag valde att bli man eftersom jag skulle komma till ett mansdominerat samhälle. Jag skulle kunna utföra mitt arbete bättre som man än som kvinna”.

”Ja! Jag var man i mitt senaste liv och jag ville fortsätta där jag slutade. Jag ville gärna bli vetenskapsman. I mitt förra liv hade jag önskat samma sak men dog som en ung soldat”.

”Jag valde att vara kvinna i detta livet för att få barn och för att kunna återförenas med själar från förr. Det finns flera av dem jag gärna vill ge livet”.

En del hade valt att anta samma könsroll i det kommande livet som i flera tidigare livstider för att kunna arbeta vidare med sina sexuella relationer eller sexuella problem.

En minoritet uppgav att deras kön inte hade någon särskild betydelse för deras planerade livstid. De tog det foster som var tillgängligt för att tiden att återvända var den rätta, för att få komma till en viss familj eller för att deras planerade lärdomar och syften inte var beroende av en särskild könsroll.

”Nej, jag valde inte mitt kön. Det var bara dags att återvända och jag tog det som var tillgängligt”.

”Könet var inte viktigt för syftet med mitt liv”.

”Jag valde egentligen inte mitt kön men var glad över att finna att jag skulle bli man den här gången. Jag hade tillhört det motsatta könet i det närmast föregående livet och det livet var eländigt”.

Ingen enda av de 750 försökspersonerna uppfattade sitt sanna inre jag som antingen manligt eller kvinnligt.

“ *Det växande jaget som samlar erfarenheter under många jordeliv är könlöst. Det står över alla könsskillnader men måste införliva båda erfarenheterna – yin och yang, manligt och kvinnligt – för att uppnå en djupare förståelse.*

Helen Wambach

När knyts själen till den nya kroppen?

De 750 försökspersonerna var i stort sätt enhälliga i upplevelsen att de existerade innan de föddes till sitt nuvarande liv, de var fullt medvetna, som ett moget ”väsen” oberoende av kroppen. Den kommande fosterkroppen sågs som en mindre utvecklad livsform med ett cellmedvetande som de med stor tvekan förenar sig med. 89% av de svarande upplevde att de knöts till fostret kring den sjätte graviditetsmånaden. De tycker sig ha en vuxens förstånd som iakttar och övervakar fostrets tillväxt ömsom utifrån, ömsom inifrån fostrets kropp.

”Jag hade alltid trott att foster kunde känna och förstå. Därför blev jag så förvånad när jag fann att jag faktiskt inte hade varit i fostret särskilt mycket. Den märkligaste delen av upplevelsen var känslan att jag på något sätt hjälpt till att skapa fostret”.

”När du frågade om min anslutning till fostret, tyckte jag att jag bara då och då varit intresserad av att uppfatta det från insidan. För det mesta var jag utanför fostret. Det förefaller som om jag försökte anpassa det till att harmoniera med mitt medvetande”.

Upplevelsen att födas

Under hypnosen fick försökspersonerna instruktionen att de kunde återuppleva själva förlossningen till sitt nuvarande liv eller avstå om de hellre önskade. Majoriteten, 84 % valde att återuppleva förlossningen under hypnosen.

En del upplever sig bli ”fösta” fram i födelsekanalen utan att kunna påverka förloppet under förlossningsprocessen.

Men många upplever hur deras egen energi samarbetar med moderns energi

under förlossningen och därför väljer de att befinna sig inuti fostret under själva födsloarbetet för att "hjälpa till".

"Födelsekanalen var en stark upplevelse för mig. Den var ganska överraskande men inte alls negativ. Jag skickade suggestioner till min mor att uppleva förlossningen som sinnesintryck och inte som smärta. Hon var bedövd men det spelade ingen roll. Efter födelsen var jag medveten om starka ljud och skarpt ljus och det var irriterande".

Andra väljer att sväva utanför sin nya kropp tills förlossningen är över.

Sinnesintrycken i den nya fysiska kroppen är överväldigande; det starka ljuset och ljuden i förlossningsrummet, kylan mot huden och känslan är att bli inspärrad i en fysisk kropp efter friheten i mellanlivsperioden. Många rapporter att de varit medvetna om sina egna känslor men också känslorna hos föräldrar, syskon och far- och morföräldrar inför det nya barnet och attityden hos personalen i förlossningsrummet. En försöksperson kommenterar att läkaren är bakfull. En annan att sköterskorna är upptagna med att planera kvällens middag under förlossningen.

"För mig var upplevelsen av födelsekanalen en svår kamp. Och mitt första sinnesintryck när jag kom ut, var ett skarpt ljus som gjorde mig galen, som om någon tänder ljuset när man sover. Jag blev arg så snart jag var född, och jag kände ovilja från alla i förlossningsrummet utom från min mor".

Andra upplever en mer kärleksfull attityd från omgivningen. De kan känna av oron hos de inblandade när förlossningen är komplicerad men också lättnaden när förlossningen gått bra. Där finns personer som vidrör barnet med kärleksfulla, skickliga händer och som förmedlar värme, glädje, kärlek och vördnad inför det nya livet.

"Jag trodde att jag skulle kvävas. Det var trångt och obehagligt. Så snart jag kom fram kunde jag andas. Det första andetaget var underbart. Jag uppfattade stor glädje och lättnad från de andra i förlossningsrummet. Stora, kärleksfulla händer smekte mig och jag hörde milda röster. Denna upplevelse var mycket tydlig. Det var 'kärlek' i rummet. Kanske var det för att min familj var där. Min farfar förlöste mig".

För några är upplevelsen i födelsekanalen inte alls obehaglig. De känner värme och behagliga pulserande vågrörelser.

"När du frågade om upplevelsen i födelsekanalen, kände jag tryck och vågrörelser. Min tanke var att jag egentligen inte hade någon lust att blanda mig i den jordiska röran. Strax efter födelsen frös jag och sedan tänkte jag att nu

händer det, nu kommer de på att jag inte är en pojke! En sköterska var rörd (hon måste vara ny). De andra var kyliga. Detta var vardagsmat för dem. Jag visste att jag måste spela spelet. Min mor var glad över att det hela var över, men min far var djupt besviken över könet”.

Att dö var behagligt, att återfödas var obehagligt

En del av hypnosupplevelsen bestod i att försökspersonerna kunde välja att återuppleva hur de dog i tre av sina tidigare liv, eller att utelämna hela dödsupplevelsen. Majoriteten valde att återuppleva hur de dog och 90% rapporterade att det var en positiv upplevelse att dö och att återigen få komma till ”det okroppsliga tillståndet” när de lämnat kroppen. Det innebär inte att de efter hypnosupplevelsen längtade efter att få dö, utan ”dödsupplevelsen” t o m berikade och ökade livslusten i deras nuvarande liv. Särskilt för de personer som under hela sitt liv känt en rädsla för döden eller en rädsla tex för att sövas med narkos under en operation.

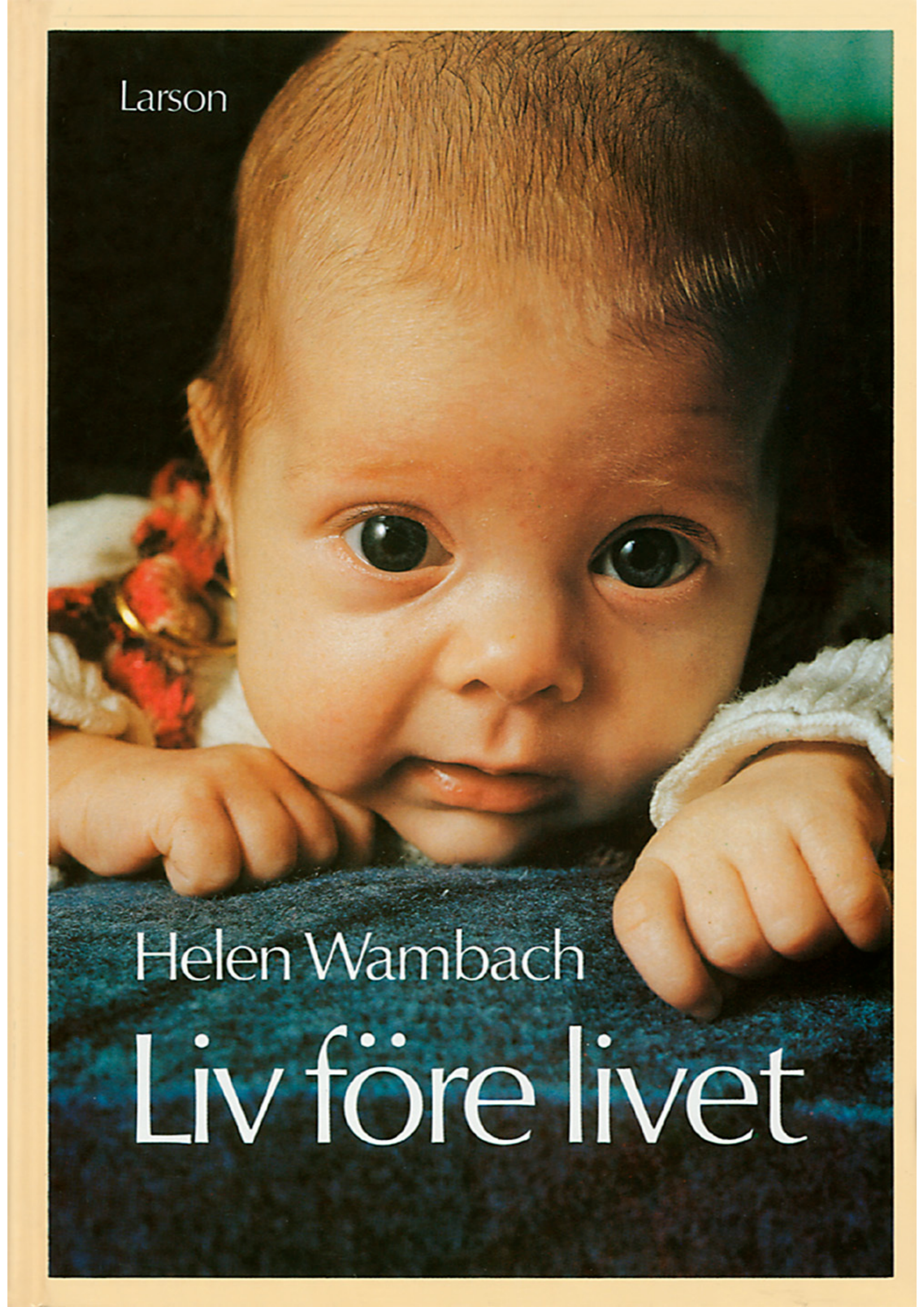
När de dött och lämnat kroppen upplever de en stor frihetskänsla och obegränsad rymd, i livet mellan livet.

Sammanfattningsvis kan konstateras att för försökspersonerna i Wambachrapporten var upplevelsen att dö en behaglig process. Det var att födas på nytt och att leva ännu ett liv i en fysisk kropp som var skrämmande och vemodigt. De upplever att de lämnar en vacker och upplyst plats, där de har stor potential och många möjligheter, för att komma till en begränsad och förbryllande omgivning.

De första känslorna i den nya kroppen genomsyras av rädsla, vemod och sorg över att vara ensam, övergiven och isolerad i en fysisk kropp (även hos många av dem som uppgivit att de varit entusiastiska inför sitt planerade liv på jorden).

”I hypnosen stod det så klart för mig att detta att leva i en kropp är att vara isolerad från sitt sanna jag och från den kunskap som är tillgänglig för oss när vi inte befinner oss i en kropp. Jag visste att det var nödvändigt för mig att gå igenom detta livets erfarenheter, men jag var inte säker på varför. Och så var det så tragiskt att bevittna att min mor, läkaren och de andra inte hade någon förståelse för vad livet är. Detta uppfattade jag kristallklart under hypnosen”.

Källa till artikeln: Helen Wambachs bok: ”Liv före livet”, Larsons förlag. I sin bok presenterar Dr Helen Wambach sin analys, sin metod, sina frågeställningar och delar av det undersökningsmaterial (de hypnotiserade försökspersonernas svar) som hon redovisat i sin vetenskapliga forskningsrapport: ”Wambachrapporten”.

Larson

Helen Wambach

Liv före livet